

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că o instanță care este sesizată cu o cauză penală și care este în același timp pârâtă cadrul unei acțiuni în despăgubire introduse de un inculpat în această cauză penală și care se întemeiază pe acuzația privind o încălcare săvârșită de această instanță sau de succesorul său în drepturi în soluționarea acestei cauze sau a unei alte cauze penale, sau care ar fi obligată la plata de daune interese în cazul admiterii acțiunii, nu este o instanță independentă și imparțială în sensul dreptului Uniunii?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile de drept al Uniunii menționate anterior trebuie interpretate în sensul că o astfel de instanță nu poate continua procedura penală și nici nu se poate pronunța pe fond și care ar fi consecințele pentru actele de procedură și de fond ale acestei instanțe în cazul în care aceasta nu s-ar desesiza pentru lipsă de imparțialitate?
- 3) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că independența unei instanțe judecătorești care este desființată prin modificarea adoptată a *Zakon za sadebnata vlast* (Legea privind organizarea judiciară, DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este amânată până la 27 aprilie 2022), instanțele trebuind însă să judece în continuare, până la acest moment și de asemenea ulterior, cauzele în care au avut loc deja ședințe preliminare, este afectată dacă desființarea instanței este justificată prin faptul că principiul constituțional al independenței justiției și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor este astfel respectat, dar fără a se stabili în mod corespunzător care sunt faptele care conduc la concluzia că aceste principii au fost încălcate?
- 4) Dispozițiile de drept al Uniunii menționate trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale precum cele din Legea privind organizarea judiciară (DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este suspendată până la [27] iulie 2022) care conduc la desființarea completă a unui (a Tribunalului Penal Specializat în calitate de) organ judiciar autonom în Bulgaria cu motivarea citată și la transferul judecătorilor (inclusiv a judecătorului completului de judecată însărcinat cu procedura penală concretă) de la această instanță la alte instanțe din întreaga țară, chiar la unele situate departe de locul lor actual de activitate, fără stabilirea prealabilă a locului respectiv, fără acordul judecătorilor și conform limitelor prevăzute de lege numai pentru acești judecători, având în vedere că mulți dintre aceștia pot fi numiți din nou cel mult la un organ judiciar?
- 5) În caz afirmativ, și având în vedere primatul dreptului Uniunii, ce acte de procedură ar trebui să îndeplinească în acest caz judecătorii instanțelor care urmează să fie desființate? Care ar fi consecințele acestui fapt pentru deciziile procedurale ale instanței care urmează să fie desființate în cauzele care trebuie finalizate și pentru deciziile finale în aceste cauze?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 10 iunie 2022 –
Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland
Limited/Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Cauza C-376/22)

(2022/C 359/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurente: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited, Meta Platforms Ireland Limited

Pârâtă: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (4) litera (a) punctul (ii) din Directiva 2000/31/CE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că o măsură care privește un „anumit serviciu al societății informaționale” poate include de asemenea o măsură legală care se referă la o categorie descrisă în mod general de servicii ale societății informaționale (precum platformele de comunicare) sau, pentru existența unei măsuri în sensul acestei dispoziții, este necesar ca o decizie să fie luată în legătură cu un caz concret (de exemplu, cu privire la o platformă de comunicare determinată nominal)?
- 2) Articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2000/31 trebuie să fie interpretat în sensul că omiterea notificării măsurii adoptate Comisiei și statului membru de stabilire a platformei, care în temeiul acestei dispoziții, trebuie să fie efectuată, în cazuri de urgență, „în cel mai scurt timp posibil” (ex post), are drept consecință ca – după expirarea unui termen suficient pentru notificare (ex post) – această măsură să nu mai poată fi aplicată unui anumit serviciu?
- 3) Articolul 28a alineatul (1) din Directiva 2010/13/UE ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 ⁽³⁾ se opune aplicării unei măsuri în sensul articolului 3 alineatul (4) din Directiva 2000/31, care nu se referă la emisiunile furnizate pe o platformă de partajare a materialelor video și la materialele video generate de utilizatori?

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

⁽²⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO 2010, L 95, p. 1).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței (JO 2018, L 303, p. 69).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
10 iunie 2022 – LR/Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio
scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Cauza C-377/22)

(2022/C 359/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LR

Pârâți: Ministero dell’Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Întrebarea preliminară

Fără a aduce atingere posibilității de a lua în considerare perioadele de serviciu efectuate de reclamantă în Regatul Unit în temeiul dreptului comunitar, în pofida intervenirii retragerii acestui stat din Uniunea Europeană, articolul 45 alineatele (1) și (2) TFUE și articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei norme precum cea prevăzută la articolul 1 alineatul 6 din Decretul-lege nr. 126/2019, aprobat cu modificări prin Legea nr. 159/2019, potrivit căreia, pentru participarea la concursul extraordinar în vederea angajării pe durată nedeterminată a personalului didactic în învățământul secundar italian, este considerat valabil exclusiv serviciul prestat de candidați în calitate de cadru didactic netitular în cadrul unor școli din învățământul secundar de stat în context național, iar